

щество, което нѣма никакви отрицателни мисли и чувства въ себе си. Когато Христосъ се яви на ученицитѣ следъ възкресението си, тѣ първо се уплашиха отъ Него, но като имъ каза „Миръ вамъ,“ тѣ се успокоиха. Разговорътъ, който Христосъ е водилъ тогава съ ученицитѣ си, не е предаденъ въ Евангелието. Той е единъ отъ най-красивитѣ разговори, които ученицитѣ сж имали съ своя Учителъ.

Апостолъ Павелъ казва, че докато дойде новото знание, старото не трѣбва да се изхвърля. Защо? Защото човѣкъ минава отъ едно преходно състояние въ друго по-постоянно, но докато влѣзе въ новото състояние, трѣбва да има почва подъ себе си. Ако разруши старата основа, преди да е съградилъ нова, ще увисне въ въздуха. Ето, едно време Богъ слѣзе въ ума на човѣка, за да го повдигне, но той имаше тогава за основа сърцето. И днесъ Богъ слиза на земята да повдигне душата въ човѣка, а едновременно съ това ще повдигне и жената, т. е. девата. Бждецитѣ хора ще водятъ девственъ животъ. Нѣкои искатъ да знаятъ, трѣбва ли да се женятъ, или не. Не е въпросътъ до жененето, но хората трѣбва да живѣятъ въ абсолютна чистота въ мислитѣ, чувствата и постѣпкитѣ си. Когато нѣкой мжжъ срещне жената-дева, въ ума му ще се събудятъ свѣтли и красиви мисли, а въ сърцето — възвишени чувства, и той ще бжде готовъ да ѝ послужи въ нѣщо, но съ пълно безкористие. Значи, тази жена е внесла въ мжжа нѣщо Божествено, което го е преобразило.

Казвате: Това може да стане, но не въ този свѣтъ на престѣпления, въ който ние живѣемъ. Питамъ: могатъ ли да се вършатъ престѣпления при температура 10000⁰ или даже петъ милиона градуса? Значи, днесъ се вършатъ престѣпления, защото температурата на този свѣтъ е низка. Ако живѣте въ единъ свѣтъ, въ чиято атмосфера частицитѣ се движатъ съ бързина, по-голѣма отъ тая на свѣтлината, можете ли да вършите престѣпления? Въ този свѣтъ никакви апаша не сжществуватъ. Ако нѣкой апашъ влѣзе въ такъвъ свѣтъ, той ще забрави за какво е дошълъ. Ще гледа богатство около себе си, но мисль нѣма да дойде въ главата му да открадне нѣщо. Обаче, като слѣзе на земята, той ще се събуди отъ дълбокия сънъ и ще си каже: Съжалявамъ, че не взехъ отъ богатството, което ме заобикаляше. Сжщото нѣщо става и съ хората на земята: докато сж млади, тѣ минаватъ за идеалисти, за чисти хора, но като остарѣятъ, казватъ: Съжаляваме, че не откраднахме нѣщо